

עפ"ג 14988/07/19 - לי ביטון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 14988-07-19
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

המערערת	לי ביטון
נגד	ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי
המשיבה	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 22.5.19

בת"פ 55850-12-19.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירות סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה ונדונה לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חמישה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. העבירות בוצעו במהלך חודש יוני 2018. ואלה המעשים: המערערת התכתבה עם המתלונן באתר היכרויות והציעה לו הופעה בעירום תמורת כסף. לאחר שהמתלונן העביר סכום של 150 ₪ כמוסכם באמצעות יישומון, המערערת לא סיפקה את השירות. לאחר מכן, התקשרה המערערת מספר פעמים למתלונן ואיימה עליו כי אם לא ישלם לה סכומי כסף נוספים, היא תערב את משפחתו ואשתו. המתלונן אשר שילם לה בתחילה סך של 1,000 ₪ נוספים ניסה להתמקח עם המערערת ששבה ודרשה סכומים נוספים והיא שבה והתקשרה אליו ואיימה שתפרסם מידע שאספה עליו באמצעות חוקר פרטי, איימה לפרסם את הדברים בקרב משפחתו ובמקום עבודתו, אמרה שתגרום לו להתאבד, והשניים המשיכו להתווכח על הסכום שעליו לשלם לה, תוך שהיא שולחת מסרונים מאיימים ובקשת תשלום באמצעות היישומון.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת עותר להקלת עונשה של המערערת וטוען כי העונש שהושת עליה חורג לחומרה מן העונש ההולם בנסיבות הענין. מדובר בסכום כסף כולל של 1,150 ₪ שנלקחו מהמתלונן שלא כדין, בהשתלשלות אירועים שנמשכה יומיים בלבד, בהתנהגות חסרת כל תחכום שנבעה ממצוקה חמורה. כמו כן יש להתחשב בטיב האיום ובכך שברקע לו עמד ניסיון לקבל שירותי זנות מהמערערת ולנצלה מינית. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם אינו מתחיל ברף של שישה חודשי עבודות שירות, כפי שקבע בית משפט קמא, אלא בענישה של מאסר מותנה לצד קנס ושל"צ מורחב או, לכל היותר, תקופה קצרה של עבודות שירות. עוד נטען כי ברקע לביצוע העבירות עומדת מצוקתה של המערערת לכלכל את משפחתה, שהביאה אותה למצב בו היתה מוכנה לרדת לזנות על מנת לקיים את ילדיה ואף לנקוט בסחטנות כלפי מי שפנה אליה כצרכן זנות, באופן המלמד על המצב הקיצוני בו נמצאה. המערערת הנה כבת 26, אם לארבעה ילדים קטנים שנולדו משני אבות. בן זוגה של המערערת ואביהם של שלושה מילדיה היה במאסר, וכיום השניים גרושים והיא נושאת לבד בעול גידול ילדיה. המערערת מתקשה לתפקד בעבודה סדירה. נטען כי לעונש שהוטל על המערערת יש השלכות קשות וחמורות על יכולתה להמשיך ולטפל בילדיה, ואם לא תעמוד בריצוי עונש זה, היא עלולה להישלח למאסר בפועל. הוסף כי המערערת הוכרה בביטוח לאומי כזכאית לגמלה ונקבעה לה נכות רפואית זמנית (הוגשו מסמכים). כמו כן, בכוונתה ללמוד (הוגש מסמך מהמכללה האקדמית). בתקופה הרלבנטית בעלה דאז היה במאסר ומצבה הכלכלי היה בכי רע ומכאן ביצוע המעשים. לגזר הדין השלכה גם על ילדיה הקטנים, והעונש על שהוטל על המערערת הנו ברף העליון של ההסדר ולא הובא בחשבון כל שיקול מהשיקולים הרבים לקולא. העונש, על כן, הנו חריף על רקע הנסיבות ועל כן יש להקל משמעותית בעונשה, מה עוד שישנם שיקולי שיקום.

ב"כ המשיבה בקשה לדחות הערעור. נטען כי בשלב קביעת המתחם לא נשקלות הנסיבות האישיות. בעבירות סחיטה באיומים העונש, בדרך כלל, הנו מאסר בפועל ובית משפט קמא, לאחר שיקול כלל השיקולים, קבע עונש של מאסר בעבודות שירות, ולא באה חריגה מההסדר. וכן, באשר למתלונן עצמו, אין מדובר כלל במעשה דל אלא באירוע שהשתרע על פני יומיים. אין שיקולי שיקום במקרה זה, והטענה בדבר פוטנציאל שיקום - נדחתה. המתחם שנקבע הוא הולם, נשקלו כל השיקולים לקולא ועל כן יש לדחות הערעור.

דין

5. מעשיה של המערערת מכוערים, הם בוצעו בעורמה ובתעוזה, וחזרו על עצמם שוב ושוב, מבלי שהמערערת שעתה לבקשותיו של המתלונן כי תניח לו לנפשו והמערערת אף החריפה את איומיה. כמו כן, המערערת לא השיבה את סכומי הכסף שקיבלה מהמתלונן. לחובת המערערת גם רישום פלילי קודם ללא הרשעה, בביצוע עבירת איומים משנת 2015, בגינה נדונה המערערת להתחייבות עצמית בשנת 2017, אך נראה כי לא היה בה או בהליך הפלילי כולו כדי להרתיעה מביצוע עבירות נוספות זמן קצר לאחר מכן. כמו כן, לא ניתן לקבל את טענת ההגנה, לפיה מצב כלכלי דוחק מצדיק בנסיבות מסוימות עת שעשתה המערערת. גזר דינו של בית משפט קמא הנו שיקול ואין בו טעות המצריכה והמצדיקה התערבות ערכאת הערעור. (התבקש תסקיר שירות מבחן אך הנתונים הרלבנטיים נמצאים לפנינו, הן מהטעונים והן מהדוחות הסוציאליים, לרבות דו"ח מעודכן מיום 30/12/19).

על כן, הערעור נדחה.

המערערת תתייצב לריצוי עבודות השירות כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 26/2/20.

ניתן היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד